

AZ ELTŰNT SZÁRNY I.

B Ö N D Ö R P Á L

3. CSUN/KEZDETI NEHÉZSÉG

Hagyd abba Domonkos István
nincs több csupán egy Kormányeltörésben.
Egy álmom van. Álmomban is egy irhám:
az ököré a szörnyű marhavészben.
Az ember összevissza álmodik
és ért belőle ébren amit ért.
Egy Kuplé. S egy Cantó – a második.
Kinek a repríz – kinek a remake.
S egy város. Ahol valamikor élt.
Minek törjem magam hiába?
Csak egy haiku van. Elégiába
implikálva. Látod-e apafej
hogy: *Ernyőt nyit a kemény kutyatej*
az elhagyott gyárudivaron? De számolj! –
hazátlan ember egy van a világon.

19. LIN/KÖZELÍTÉS

Az én hazátlanságom? –
az utcán sétál. Most megáll a sark.
Vele kutyája: csóválja a fark.
Ingere támadt az ebnek heveny

de sehol egy fa: egy tölgy egy jegeny.
 Egy útjelző áll csak odébb-alább:
 szalad szegénykém emeli a láb.
 A kutya míg ott áll három lábon
 – e mese örökös vándor –
 kitör öt új s egy ér véget hábor:
 – Hol van Naxos? Hol az a híres óbor?
 A hullámok téves szigetre vetnek.
 Nem a kutyája a gazda a kóbor:
 . . . *távol pusztult ura, látszik, az ebnek.*

62. HSZIAO KUO/TÖRPESÉG

Soha nem volt – értsünk a szóból –
 nincs tengerünk: nem élünk meg a sóból.
 Vagy nyelvünk nincs többé? Kivágva többé?
 Nem is a szívem a fejem van kőből
 ahogy beszélek úgy is hallgatok
 de jó tippet amúgy sem adhatok
 – mindenkinek valami más hiányzik . . .
 Az egyik ember olyan mint a másik
 mellékszerepben nem szívesen játszik
 még akkor sem ha minden veszni látszik.
 Ha nincs tengerünk: *Kimegyünk edzercírozni*
 Ha nincs tengerünk: *Őrmester fog randzsírozni*
 Ha nincs tengerünk: *Kapitány fog stellírozni*
 Ha nincs tengerünk: *Major fog kommandírozni*
 Ha nincs tengerünk: *Nem szabad ott megmozdulni.*

36. MING JI/SÖTÉTEDÉS

„Fény helyett homály.”
 Ne sokat töprengj azon hogy ki úz
 el: mikor fent a föld és lent a tűz
 – menekülj! Otthonod gyorsan felejtse el.
 Vagy béküljél meg ez új helyzetteddel

s maradj a seggeden! Írj krónikát
 – csinálj a tegnaptól kevéske máts
 s lásd el pontosító lábjegyzetekkel.

Homérosz

– mint a kölyökkutya – semmit se látott
 úgy vette birtokába a világot.
 Borges – a félig majd a teljesen vak –
 új menhelyet keresett a szavaknak.

Ami nincs: az a nemezis.

Egyféle ars protetika ez is.

48. CSING/KÚT

Mind sűrűbben fordul meg a fejemben
 más hogyan cselekedne a helyemben.

A háború negyedik éve.

Megtanultam cigarettát sodorni
 a fal mellett nesztelenül osonni.
 Órákig képes vagyok sorban állni
 a kaput nem felejttem el bezárni.

Nagy szerencse – fordul meg a fejemben –
 hogy az kit elképzeltem a helyemben
 nem tudja mi fordul meg a fejemben.

„A háború negyedik éve.”

Még hányszor fordul meg az a fejemben
 hogy hányszor fordult már meg a fejemben
 hogy a legsekélyebb kút sem sekély
 ha rövidnek bizonyult a kötél?

41. SZÚN/FOGYATKOZÁS

Ki hasonlít még mindig önmagára?
 Én nem. Túlságosan régóta tart
 már mindez ami tart hogy mostanára
 ne okozott volna bennem zavart.
 Az igazamat védeni köröm-

szakadtáig nem az én stílusom volt:
 de ez a mostani túlzott közöny
 azt hiszem életemben már a holtpont
 amely után irányt változtatok majd.
 Erőszakos leszek már-már gonosz.
 Egy ember kit csodálatos erő hajt
 s nem bánja azt ha fájdalmat okoz:
 valaki akit utálok nagyon
 de mert erősebb nálam ráhagyom.
 Egy napon . . . majd . . . lesz rá még alkalom . . .

54. KVEJ MEJ/ÖRÖK ARA

Az ember észre sem veszi hogy itt
 leggyorsabban mégis ő változik
 mert csak azt látja napról napra újfent
 – a forma- és a divattervezők
 előtt az égvilágon semmi sem szent! –
 hogy minden más mint volt tegnapelőtt.
 Egyre gyakrabban – mint kutya a cson-
 ton – elrágódik azon ami volt:
 órákig ténfereg le-föl ilyenkor
 és sehol sem találja a helyét
 mindegyre azt keresi hogy hol
 hagyta a teremtő a kézjegyet
 mindent alaposan szemügyre vesz
 – egyszer előre másszor hátra lép –
 míg el nem felejtí hogy mit keres.

22. BI/KEGY

*Néztem fel: – Te hol vagy? –
 görbén jártam, a falaknak ütődtem.
 A városhoz – ahol világra hoztak –
 már úgy hozzá tartozom – lassan ötven
 éve! – mint pincelakáshoz a dohszag:*

kellemetlen vagyok ugyan de már
annyira megszoktak hogy észre sem
vesznek. Hogy holnap egy öreg számár
leszek? – amiatt sem fájt a fejem
soha hiszen akár tegnapelőtt még
a város bolondjának lenni: rang volt.
De a bölcsek s bolondok ellen hangolt
középszer sem izgat már különösképpen
– megszoktam hogy mindig holnapután van.
Járok-kelek amerre visz a lábam.